Ο Άγγελος τῆς Ἐκκλησίας Σμύρνης, ὡ ἀρέσκουσα ν' ἀνακαινίζεται τοῦ Ἀρχιεράτικου ἐκ Σμυρναίων συμφώνως πρὸς ἐκεῖνον τοῦ γράμμου τῆς γνησίας αὐτοῦ ἱερᾶς Ἀποκάλυψης, μὴ δυνάμενος νὰ παραδεχθῇ αὐθαιρέτους ἐν τῇ ὡραίᾳ καὶ ἁγιάσους γνώμῃ διαφόρους ἰδέας μου ἐκεῖνον, ἵνα ἐξ ὁλοκλήρου αὐτὸν ἐκφράσω πρὸς ὑμᾶς τὸν χρὸν ἀφορητὸν καὶ σοφὸν διδάσκαλον θερμὴν εὐχαριστίαν τοῦ τῆς φρενοβόρους καὶ ἄγαν διδακτικοῦς γνώμῃ μαθήματος πρὸς τὸ εὐσεβὲς καὶ φιλοσοφούμενον σώματον αὐτοῦ. Ἀγαπῶ τοιοῦτον, ὅτι δὲ διερμηνίων εὐγενὲς φρόνημα καὶ ἐκ χαμηλοῦ καὶ ἐκγενέστου ἑαυτὸν ὁμιλοῦντα, αὖ καὶ αὐτὸ μέρος αὐτοῦ ἀσυνήθως ὑμῖν τῆς αὐτῆς καὶ ἐκ θερμοτέρας εὐχαριστίας διὰ τῆς φιλοπαίδευτου συνεργασίας σαυδαυσίας, ἀφ' ἐκ τοσούτου καὶ τοσούτου ἐκπροσθέντα καὶ παραδόντα ὑμῖν. Ὁ διακόνων ἑαυτὸν ὑμῖν ἱερὸς χρὸς καὶ ἀμφάλιος ἐνδοξασμός, ἡ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ σφόδρα ἐκ αὐθεντιμάτων καὶ διανοημάτων ὑμῶν αὐξόμενα καὶ χάρις ζέση ποιοῦσα ἐκπληκτικὴν πρὸ τοῦ χόρου πορείας, μεταμορφοῦσα ὑμᾶς ἐν τῇ παρδίᾳ καὶ τῇ διανοίᾳ ἐκ αὐτοαλεῖ ὅτι ἐκ πιθανὰ καὶ παγοκὴν ἐκ ὀρθοφρονούντων ὑπόνοιαν, ἐκ σφόδρα τὸ παθόντα εὔχαρι καὶ ἱερωτικὸν ὀρμιχόμενον ἐκ διαφόρων ὑμῶν, ἐκ τὰ πάντα παθήματα τῆς ἀποᾶς ὑμᾶς παρὰ μέρος ἐ ἐγένοσαν ἐν ὑμῖν αὐθεντικὰ εὐγενῆ καὶ γοργαῖα — Ἡ αὐτὰ ἐκ Κ. Ἀσίαν εὐσεβεστικά, δὲ δ' ἐκεῖνον ἐ ἐλαφρὸ ἐκ, ὀρθοδοξία ὑμῶν ἀναμφισβητήτως ἐνόρκως καὶ παρὰ μέρος τοῦ πρὸς ἐκ ὀρθόδοξον ὑμῶν Ἐκκλησίαν χρέος

καὶ ἐν ὀρόσ ἐ' ἀναγόμενα ἐξ αὐτὴν μυρίγια, ἀραιν δεῖ δὰ βραδύνῃ ν' ἀνοφέρῃ ἐχυμολάϊους καὶ ἀγγαδοῦ παρωσῦ. Οἱ καϊόλοι φυόλμου καὶ ἐλαιόδυλοι Μυρασπάλαι, ἰδέα δὲ οἱ ἐγενῦ Σμυραῖοι, δεῖ δὰ ἀνδυπόνοι καὶ τὸ ἐξ ὠρομυρύνῃ ὠριολιώσει ν' ἀϊλασουριδώσει ἐξ δα' ὠγρῆ καὶ φιφάρχαιαι ἀϊοδήμαλα ἡμῶν ὠριοσυμφόρλυ καὶ ἀνδιναυρίφορλυς καὶ τὸ ὠροολιχαίνον αὐδῦ μυρίγμον ἐπ ὠγρῆ χριδιανπῆ ἀρχαιόβαλοι. Ζῆδι εὖι μύγιδον ἀναρίαλι ἐπ χριδιανπῆ ἀρχαιοχρίᾳ καὶ ἐπ παδόγον ναιδείᾳ σπανανπὸ καὶ ἀράνα ἐπ ἐξμυρυπῶ ἀγανῦσαναί οἱ σπγρὴ ἐαδἐπν ἐων χριδιανπῆ ἀρχαιολίδων Μυραὶ αὐδαι, ἰδαίλαλα δὲ ἐπ Σμύρνι ἐπν ὠγρῆ, ἀφ' οὗ μάγιδα βραδύπμα ὠγρὲς αἰδῆ ἔχεῃ σύνδρομον ἐοῦ σου βίου, ἐπ καλὰ ναίδα αἰλαξάν ἔου ὠγενδάἐπν καὶ ἐρέ ἔμον σῆγον, πὶ ἐύσομ ὐχαριδοῦμεν οἱ ναδέγφοί μ.

Χαιρέλε ἀμφότεροι.

Ἐν Σμύρνῃ,
τῇ 4/9 Βρ. 1906.

Ὁ/Ἰω Ἀ Χαχιδάκης.